

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 14. decembra 2022 *

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki prikazuje veliki tiskani črki ‚P‘ in ‚L‘, ki se prekrivata – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije, ki prikazuje veliki tiskani črki ‚P‘ in ‚L‘, ki se prekrivata, skupaj z njuno zrcalno sliko – Dopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe – Procesno upravičenje – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001)“

V zadevi T-530/21,

Pierre Lannier s sedežem v Ernolsheim-lès-Saverne (Francija), ki jo zastopa N. Boespflug, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Urdu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa E. Markakis, agent,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Pierre Lang Trading GmbH s sedežem na Dunaju (Avstrija), ki jo zastopa A. Ginzburg, odvetnik,

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat),

ob posvetovanju v sestavi A. Kornezov, predsednik, K. Kowalik-Bańczyk, sodnica, in G. Hesse (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: G. Mitrev, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 9. septembra 2022

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo¹

- 1 Tožeča stranka, družba Pierre Lannier, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 11. junija 2021 (zadeva R 1915/2020-5) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

[...]

Predlogi strank

- 10 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razveljavi;
 - EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov.
- 11 EUIPO in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

[...]

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 67, člena 68(1) in člena 94 Uredbe 2017/1001 ter člena 22(1) in člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625

- 16 Tožeča stranka v bistvu navaja več očitkov, ki se nanašajo na to, kako je odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi presodil odgovor intervenientke na dopis, s katerim je tajništvo odborov za pritožbe intervenientko obvestilo o nepravilnostih. Odbor za pritožbe naj bi napačno ugotovil, da je pritožba dopustna. Tožeča stranka v svojih trditvah navaja, da gre za kršitev člena 67, člena 68(1) in člena 94 Uredbe 2017/1001 ter člena 22(1) in člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625.
- 17 EUIPO in intervenientka, družba Pierre Lang Trading GmbH, prerekata te trditve.
- 18 Na prvem mestu je treba preučiti trditve, s katerimi tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je pritožbo intervenientke napačno razglasil za dopustno.
- 19 Da bi se pojasnile okoliščine, na podlagi katerih je odbor za pritožbe preučil dopustnost vložene pritožbe, je treba navesti, da je družba Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. 2. marca 2017 na podlagi člena 41(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 46(1)(a) Uredbe 2017/1001) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke. Kot je navedeno v točki 6 zgoraj, se je v utemeljitvi ugovora sklicevala na razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

¹ Navedene so le točke sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

- 20 S pogodbo o nakupu družbe, sklenjeno 4. aprila 2019, je bila družba Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. z vsemi svojimi opredmetenimi in neopredmetenimi sredstvi, vključno z vsemi njenimi znamkami, prenesena na novo ustanovljeno podjetje PL Schmuckhandels GmbH, katerega firma je bila, kot izhaja iz izpiska iz avstrijskega registra družb z dne 8. januarja 2021, 17. maja 2019 spremenjena v Pierre Lang Trading GmbH.
- 21 Oddelek za ugovore je 31. julija 2020 ugovor v celoti zavrnil.
- 22 Zoper odločbo oddelka za ugovore je bila 30. septembra 2020 na obrazcu, ki ga zainteresiranim osebam daje na voljo EUIPO, vložena pritožba. Na tem obrazcu je bilo ime tožeče stranke navedeno kot Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.
- 23 Na EUIPO je bila 30. novembra 2020, v roku, določenem v členu 68(1) Uredbe 2017/1001, vložena izjava, v kateri so bili navedeni vzroki za pritožbo, v kateri je bila kot vlagatelj navedena družba Pierre Lang Europe Ges.m.b.H.
- 24 EUIPO je 11. januarja 2021, potem ko je tajništvo odborov za pritožbe pritožnico pred odborom za pritožbe z dopisom pozvalo, naj pojasni svoje ime, prejel te dokumente:
- dopis, v katerem je bilo pojasnjeno, da je ime pritožnice pred odborom za pritožbe Pierre Lang Trading GmbH;
 - novo različico izjave, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, v kateri je bilo navedeno ime Pierre Lang Trading GmbH;
 - pogodbo o nakupu družbe, na podlagi katere je intervenientka pridobila družbo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.;
 - izpisek iz avstrijskega registra družb, ki se nanaša na intervenientko, iz katerega je razvidna sprememba njene firme iz PL Schmuckhandels GmbH v Pierre Lang Trading GmbH;
 - kopijo zahteve za registracijo prenosa prejšnje znamke Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. na intervenientko, ki je bila pri EUIPO na podlagi člena 20(4) Uredbe 2017/1001 vložena 5. januarja 2021.
- 25 Trditve, s katerimi tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je pritožbo intervenientke napačno razglasil za dopustno, je treba preučiti ob upoštevanju teh okoliščin.
- 26 Prvič, tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil člen 67 Uredbe 2017/1001. Zlasti trdi, da listine, ki jih je intervenientka predložila za dopolnitev pritožbe, niso zadostne. Tožeča stranka v bistvu meni, da iz predloženih dokazov ne izhaja, da ima intervenientka procesno upravičenje za vložitev pritožbe pri odboru za pritožbe.
- 27 Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 41(1)(a) Uredbe št. 207/2009, ki se je takrat uporabljal, ugovor zoper registracijo znamke, ki temelji na tem, da je treba registracijo znamke na podlagi člena 8 te uredbe zavrniti, mogoče vložiti v treh mesecih od datuma objave prijave znamke Evropske unije. V primeru, kakršen je obravnavani, ki se nanaša na člen 8(1)(b) te uredbe, lahko ugovor med drugim vložijo imetniki znamk Evropske unije, ki so prijavo vložili pred prijavo zadevne znamke Evropske unije.

- 28 V obravnavani zadevi ni sporno, da je bila družba Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. 2. marca 2017, ko je vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke, imetnik prejšnje znamke.
- 29 Iz pogodbe o nakupu družbe, ki je bila predložena odboru za pritožbe, izhaja, da je intervenientka po tem, ko je 4. aprila 2019 kupila družbo Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. in vse njene znamke, postala imetnica prejšnje znamke.
- 30 Iz spisa je razvidno, da je bila po tem, ko je bil ugovor zoper registracijo prijavljene znamke 31. julija 2020 zavržen, pri EUIPO 30. septembra 2020 vložena pritožba zoper odločbo oddelka za ugovore. Kot je razvidno iz obvestila o pritožbi, ki je na straneh 82 in 83 spisa EUIPO, je bila ta pritožba vložena pod imenom Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H.
- 31 V zvezi s tem je treba pojasniti, da mora EUIPO v skladu s sodno prakso pri preizkusu dopustnosti pritožbe, vložene pri njem, upoštevati register znamk Evropske unije (v nadaljevanju: register) (sodba z dne 11. februarja 2020, Jakober/EUIPO (Oblika skodelice), T-262/19, neobjavljena, EU:T:2020:41, točka 23). Na dan vložitve pritožbe zoper odločbo oddelka za ugovore pa je bilo v omenjenem registru navedeno, da je ime imetnika prejšnje znamke Pierre Lang Europe Handelsges.m.H.
- 32 Iz spisa je razvidno tudi, da je bila, kot se zahteva s členom 68(1) Uredbe 2017/1001, pri EUIPO 30. novembra 2020 vložena izjava, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo. Na tem dokumentu je bilo navedeno ime Pierre Lang Europe Ges.m.b.H.
- 33 Ker je tajništvo odborov za pritožbe ugotovilo, da je bila izjava, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, vložena v imenu podjetja, ki je bilo označeno z imenom, ki je bilo drugačno od imena, vpisanega v register, je z dopisom z dne 9. decembra 2020 vlagatelja pritožbe pozvalo, naj v zvezi s tem predloži stališča in vse dokumente, ki bi lahko ta stališča podpirali.
- 34 Intervenientka je 11. januarja 2021 v odgovor na ta poziv predlagala, naj se ime pritožnice pred odborom za pritožbe, ki je bilo navedeno v obvestilu o pritožbi, popravi, pri čemer se je sklicevala na člen 21(1)(a) in člen 23(1)(c) Delegirane uredbe 2018/625. V utemeljitev svojega predloga je predložila dokumente, navedene v točki 24 zgoraj.
- 35 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 21(1)(a) Delegirane uredbe 2018/625 obvestilo o pritožbi, ki se vloži v skladu s členom 68(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebovati ime pritožnika pred odborom za pritožbe, in sicer v obliki, določeni v členu 2(1)(b) Izvedbene uredbe 2018/626.
- 36 Če obvestilo o pritožbi ne izpolnjuje zahtev iz člena 21(1)(a) Delegirane uredbe 2018/625, mora odbor za pritožbe na podlagi člena 23(1)(c) te uredbe pritožbo zavreči kot nedopustno, če pritožnica pomanjkljivosti, čeprav je bila o njih obveščena, ni odpravila v predpisanem roku.
- 37 Iz člena 21(1)(a) v povezavi s členom 23(1)(c) Delegirane uredbe 2018/625 in členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe 2018/626 je razvidno, da je nepravilna navedba pritožnice v obvestilu o pritožbi, ki je bilo vloženo v skladu s členom 68(1) Uredbe 2017/1001, napaka, ki jo je mogoče odpraviti.
- 38 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je intervenientka s tem, da je tajništvu odborov za pritožbe predložila dokumente, navedene v točki 24 zgoraj, dokazala, da je bila ob vložitvi pritožbe pri odboru za pritožbe imetnica prejšnje znamke. V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, je

intervenientka predložila tudi pojasnila glede vpletenih podjetij in glede različnih uporabljenih poimenovanj. Najprej, kot je razvidno med drugim iz pogodbe o nakupu družbe z dne 4. aprila 2019, je ime Pierre Lang Europe Handelsges.m.b.H. ime pravne prednice intervenientke. Dalje, navedba imena Pierre Lang Europe Ges.m.b.H. v izjavi, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, je bila posledica pisne pomote, kot to intervenientka zatrjuje v točki 13 odgovora. Nazadnje, ime Pierre Lang Trading GmbH je ime intervenientke. Iz teh dokumentov izhaja, da je to ime od 5. januarja 2021 v register vpisano kot ime imetnika prejšnje znamke.

- 39 Iz tega sledi, da je intervenientka dokazala, da je bila imetnica prejšnje znamke na dan vložitve pritožbe, da je nepravilna identifikacija pritožnice v obvestilu o pritožbi, vloženem v skladu s členom 68(1) Uredbe 2017/1001, napaka, ki jo je mogoče odpraviti, in da je obvestilo o pritožbi popravila v predpisanem roku.
- 40 Zato je treba ugotoviti, da je intervenientka, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, EUIPO predložila zadovoljiv odgovor in popravila obvestilo o pritožbi, kot se zahteva s členom 21(1)(a) in členom 23(1)(c) Delegirane uredbe 2018/625 ter členom 2(1)(b) Izvedbene uredbe 2018/626.
- 41 Poleg tega je bila intervenientka, kot poudarja EUIPO, od 5. januarja 2021 registrirana imetnica prejšnje znamke. Na tej podlagi je lahko v skladu s členom 20(11) in (12) Uredbe 2017/1001 veljavno odpravila pomanjkljivosti v pritožbi.
- 42 Prav tako je treba v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je bil na dan vložitve pritožbe pri odboru za pritožbe v zbirki podatkov EUIPO dokument, iz katerega je izhajalo, da je bila prejšnja znamka v celoti prenesena na intervenientko, ugotoviti, da EUIPO v skladu s členom 112 Uredbe 2017/1001 v svoji zbirki podatkov zbira in hrani nekatere informacije.
- 43 Vendar zadostuje ugotovitev, kot je opozoril tudi EUIPO, da se ta dokument, ki ga je pritožnica priložila k pritožbi, dejansko nanaša na mednarodno registracijo št. 1290848, v kateri so imenovane Združene države in Japonska. Ta dokument se ne nanaša na prenos prejšnje znamke na intervenientko, ampak je iz njega razviden vpis prenosa mednarodne registracije na podlagi prejšnje znamke na intervenientko v mednarodni register, ki ga vodi Mednarodni urad Svetovne organizacije za intelektualno lastnino.
- 44 Nazadnje, res je, da v skladu s členom 23(1), prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 prenos znamke učinkuje proti tretjim osebam šele po vpisu v register. Namen tega, da prenosa ni mogoče uveljavljati proti tretjim osebam, če niso bili vpisani v register, je zaščititi osebo, ki ima ali bi lahko imela pravice na znamki Unije kot predmetu premoženja (sodba z dne 4. februarja 2016, Hassan, C-163/15, EU:C:2016:71, točka 25).
- 45 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da so bile – v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka – navedbe intervenientke in dokazi, ki jih je predložila v njihovo utemeljitev, zadostni, da je odbor za pritožbe o dopustnosti pritožbe lahko odločil tako, kot je. Trditve tožeče stranke v zvezi s tem je treba zavrniti.
- 46 Natančneje, kar zadeva člen 67 Uredbe 2017/1001, je treba opozoriti, kot je navedla tožeča stranka, da ta člen določa, da ima pravico do pritožbe vsaka stranka v postopku, ki jo odločba prizadene. Oddelek za ugovore je v tem primeru ugovor, ki je temeljil na prejšnji znamki, v celoti

zavrnil. Intervenientka je bila kot pravna naslednica družbe, ki je vložila navedeni ugovor, in imetnica prejšnje znamke na dan vložitve pritožbe oseba, ki je bila z odločbo oddelka za ugovore prizadeta.

- 47 Intervenientka je zato izpolnjevala pogoje iz člena 67 Uredbe 2017/1001.
- 48 Iz tega sledi, da se – v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka – z izpodbijano odločbo ne krši ta določba. Vse trditve tožeče stranke v zvezi s kršitvijo člena 67 Uredbe 2017/1001 je treba zavrniti.
- 49 Drugič, tožeča stranka trdi, da tajništvo odborov za pritožbe ni izpolnilo obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625, ker ni niti preverilo, ali ima oseba, ki je vložila pritožbo, za to procesno upravičenje, niti ni predsedniku petega odbora za pritožbe predlagalo, naj ob upoštevanju dokumenta iz zbirke podatkov EUIPO, iz katerega je razvidno, da je bila prejšnja znamka v celoti prenesena, nemudoma sprejme odločitev o dopustnosti pritožbe.
- 50 V zvezi s tem po eni strani iz točke 33 zgoraj izhaja, da je – v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka – tajništvo odborov za pritožbe intervenientko pozvalo, naj dokaže, da ima procesno upravičenje za vložitev pritožbe zoper odločbo oddelka za ugovore. Tajništvo odborov za pritožbe torej ni moglo kršiti člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625 s tem, da ni preverilo, ali ima oseba, ki je vložila pritožbo, procesno upravičenje, da to stori. Po drugi strani je treba glede na ugotovitev iz točke 43 zgoraj ugotoviti, da tožeča stranka s svojimi trditvami nikakor ne more uspeti, pri čemer ni treba preučiti vprašanja, ali bi se moralo tajništvo odborov za pritožbe obrniti na predsednika petega odbora za pritožbe.
- 51 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da kršitev člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625, ki jo zatrjuje tožeča stranka, ni dokazana in da je treba trditve, navedene v zvezi s tem, zavrniti.
- 52 Tretjič, tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe s tem, da je pritožbo intervenientke razglasil za dopustno, kršil člen 68(1) Uredbe 2017/1001.
- 53 Spomniti je treba, da je treba v skladu s to določbo pritožbo pri EUIPO vložiti pisno v dveh mesecih od dneva vročitve odločbe in da je treba nato v štirih mesecih od dneva vročitve odločbe vložiti pisno izjavo, v kateri so navedeni vzroki za pritožbo.
- 54 Glede na točki 30 in 32 zgoraj je treba ugotoviti, da je intervenientka obvestilo o pritožbi in izjavo, v kateri so navedeni vzroki za pritožbo, vložila v rokih, določenih s to določbo. Trditev tožeče stranke v zvezi s tem nima dejanske podlage in jo je torej treba zavrniti.
- 55 V zvezi z različico izjave, v kateri so navedeni vzroki za pritožbo, ki je bila vložena 11. januarja 2021 (glej točko 34 zgoraj), je iz spisa razvidno, da je – kot trdi EUIPO in kot priznava tožeča stranka – bila tožeči stranki posredovana izjava, v kateri so navedeni vzroki za pritožbo, ki je bila vložena 30. novembra 2020, to je v roku, določenem v členu 68(1) Uredbe 2017/1001, in da je odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi to izjavo upošteval.
- 56 Zato se v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, z izpodbijano odločbo ne krši ta določba. Njene trditve v zvezi s tem je torej treba zavrniti.
- 57 Četrtrič, tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe s tem, da je štel, da sta izjava, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, in s tem pritožba, dopustni, kršil člen 22(1) Delegirane uredbe 2018/625.

- 58 Opozoriti je treba, da mora v skladu s to določbo izjava, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, vsebovati jasno in nedvoumno opredelitev zadevnega pritožbenega postopka, vzrokov za pritožbo, na katerih temelji zahteva za razveljavitev izpodbijane odločbe, ter dejstev, dokazil in navedb za podkrepitev navedenih razlogov.
- 59 V obravnavani zadevi je izjava, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, izpolnjevala pogoje iz člena 22(1) Delegirane uredbe 2018/625. Čeprav je intervenientka izjavo, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, vložila pod drugačnim imenom od tistega, ki je vpisano v register, pa je to pisno pomoto vsekakor popravila 11. januarja 2021, to je v roku, ki ji ga je za to določilo tajništvo odborov za pritožbe.
- 60 Trditve tožeče stranke v zvezi s tem je treba zato zavrni.
- 61 Na drugem mestu je treba trditve tožeče stranke v zvezi s kršitvijo člena 94 Uredbe 2017/1001 preučiti v delu, v katerem se nanašajo na bistvene kršitve postopka, ki naj bi jih storil odbor za pritožbe.
- 62 Po eni strani tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe ni odgovoril na trditve, ki jih je navedla v zvezi z nedopustnostjo pritožbe.
- 63 Spomniti je treba, da mora EUIPO v skladu s členom 94(1), prvi stavek, Uredbe 2017/1001 v odločbah obrazložiti razloge, na katerih te temeljijo. Obseg te obveznosti obrazložitve je enak kot pri obveznosti iz člena 296 PDEU, v skladu s katerim je treba jasno in nedvoumno izpostaviti razlogovanje avtorja akta. Namen te obveznosti je dvojen, in sicer, da se zainteresiranim osebam omogoči, da se zaradi varstva svojih pravic seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa, in da se sodišču Evropske unije omogoči, da opravi nadzor nad zakonitostjo odločbe. Ne zahteva se, naj obrazložitev obsega vse upoštevne dejanske in pravne elemente, saj je treba vprašanje o tem, ali obrazložitev predpisa izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, temveč tudi glede na sobesedilo in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej v tem smislu sodbo z dne 21. oktobra 2004, KWS Saat/UUNT, C-447/02 P, EU:C:2004:649, točke od 63 do 65).
- 64 Natančneje, obveznost obrazložitve odborom za pritožbe ne nalaga, naj navedejo obrazložitev, ki bi se izrecno nanašala na vsak posamezni razlog, ki so ga stranke navedle pred odborom. Zadostuje, da navedejo dejstva in pravne ugotovitve, ki so bistvenega pomena za odločbo (sodba z dne 15. januarja 2015, MEM/UUNT (MONACO), T-197/13, EU:T:2015:16, točka 19).
- 65 Na podlagi besedila izpodbijane odločbe je mogoče ugotoviti, da je odbor za pritožbe v točkah od 15 do 18 te odločbe navedel razloge, iz katerih je ob upoštevanju trditev tožeče stranke menil, da različni dokumenti, ki jih je intervenientka predložila 11. januarja 2021, zadostujejo za dopolnitev pritožbe in da pritožba izpolnjuje zahteve iz členov 66 in 67 ter člena 68(1) Uredbe 2017/1001. V teh točkah je odbor za pritožbe navedel bistvena dejstva in pravne ugotovitve, tako da mu ni bilo treba obravnavati vsake od trditev tožeče stranke. Očitke tožeče stranke v zvezi s tem je treba zato zavrni.
- 66 Po drugi strani tožeča stranka trdi, da se dejansko ni razpravljalo niti o utemeljenosti odgovora intervenientke na obvestilo tajništva odborov za pritožbe niti o trditvah tožeče stranke v zvezi s tem, kar je kršitev člena 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001.

- 67 Spomniti je treba, da lahko v skladu s to določbo odločbe EUIPO temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.
- 68 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, kot je navedel EUIPO, da je slednji tožeči stranki ustrezno vročil vse dokumente, ki sta si jih tajništvo odborov za pritožbe in intervenientka izmenjala med pritožbenim postopkom. Poleg tega je iz spisa razvidno, da je tožeča stranka v vlogi, ki jo je 22. marca 2021 vložila pri EUIPO, dopustnost pritožbe intervenientke pred odborom za pritožbe izpodbijala iz podobnih razlogov, kot jih je navedla v tožbi pred Splošnim sodiščem. Tožeča stranka je torej dejansko zavzela stališče glede tega vprašanja. Njena trditev, da se v nasprotju s členom 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001 v zvezi s tem ni mogla izreči, nima dejanske podlage in jo je treba zavrni.
- 69 Poleg tega je iz točk od 15 do 18 izpodbijane odločbe razvidno, da se je odbor za pritožbe oprl na dokaze, ki jih je predložila intervenientka in glede katerih se je tožeča stranka v svoji vlogi z dne 22. marca 2021 opredelila. Tožeča stranka sicer trdi, da intervenientka ni mogla zavzeti stališča glede trditve, ki jih je v zvezi s tem navedla v svoji vlogi, vendar tožeča stranka ni niti dokazala niti trdila, da izpodbijana odločba temelji na teh trditvah. Ker iz izpodbijane odločbe ni razvidno, da ta odločba temelji na teh trditvah, dejstvo, da odbor za pritožbe do njih ni zavzel stališča, ne more pomeniti kršitve člena 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001.
- 70 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da kršitev člena 94(1), drugi stavek, Uredbe 2017/1001, ki jo zatrjuje tožeča stranka, ni dokazana.
- 71 Iz tega sledi, da je treba prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 67, člena 68(1) in člena 94 Uredbe 2017/1001 ter člena 22(1) in člena 42(3) Delegirane uredbe 2018/625, zavrni.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deseti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Pierre Lannier se naloži plačilo stroškov.

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 14. decembra 2022.

Podpisi